

श्रीयः

काङ्क्षामाह । अनवस्थितत्वं स्यादनियता
स्थितिः स्यादित्यर्थः । विक्रियाव्यतिरेकेणापि
निवृत्तेः । तच्चानवस्थितत्वं सगौरवं स्यात् ।
गौरवमप्यनवस्थितं स्यात् । अथ च मोक्षार्थं
स्यात् । उन्नतत्वमप्यनवस्थितं स्यादित्यर्थः ॥३॥
वातिकं श्रीयमाह ।

“चरस्तनुस्वक्पुरुषोऽरुणोऽमितः
प्रसुमिहर्षात्तियुतो निमित्ततः ।
प्रशाम्यति प्रोन्नतमेति पौडितो
दिवा बली स्यात् श्रययुः समीरणात् ॥”
चरः सञ्चारो । प्रसुतिः स्पर्शाप्रता । हर्षोऽत्र
क्रिनिम्नितो रोमाञ्चो वा । अर्त्तिः पीडा ।
एतदयुतः । दिवात्रलौकिकतद्विषयसमवाया-
रथात् । अतएवोक्तं चरकेण ।
“खेहोषमर्दानायैर्यः प्रशाम्येत् स च वातिकः ।
यथाप्यरुणवर्णः स्यात् श्रीयो नक्तं प्रशा-
म्यति ॥” * ॥

पैत्तिकमाह ।

“मृदुः सगन्धोऽमितपीतरागवान्
भ्रमश्चरस्व दृष्टपामदान्वितः ।
य उषते स्वर्गुरुगिरिरागक्त
स पित्तशोथो भृशदाहपाकवान् ॥”
उषते सन्तप्यते । भृशदाहपाकवान् भृश-
दाहो यः पाकस्तदयुक्तः ॥ * ॥ श्लैषिकमाह ।
“गुरुः स्थिरः पाण्डुरोचकान्वितः
प्रसेकनिद्रा वमिवह्निमान्द्रक्तत् ।
सं कृच्छ्रजन्मप्रथमो निपीडितो
न चोन्नमेद्राशिवलीकफालकः ॥” * ॥

हृज्जमाह ।

“निदानाक्ततिसंसर्गात् त्रेयः शोथो हिदोवजः ॥
साक्षिपातिकमाह ।
“मर्वाकृतिः सन्निपाताच्छोथो व्यामिश्रलक्षणः
व्यामिश्रलक्षण इत्युक्ते सर्वाकृतिरिति उक्त-
गतजादिशोथसकललक्षणनियमार्थम् ॥ * ॥
अभिघातजमाह ।

“अभिघातेन शस्त्रादिच्छेदभेदक्षनादिभिः ।
हिमानिलोदधनिर्लेभंजातकपिकच्छुजेः ॥
रसेः शुकैश्च संखशीत् श्रययुः स्यादिसर्पवान् ।
भृशोष्ण लोहिताभासः प्रायशः पित्तलक्षणः ॥”
हेदः खड्गादिना भेदः पाषाणादिना क्षतं
गरादिना नाडीत्रणादि च । आदिशब्देन
सगुडप्रहारादि गृह्यते । भक्तातजैः रसेः । कपि-
कच्छुजैः शुकैः । विसर्पवान् प्रसरणशीलः ।
पित्तलक्षणः पैत्तिकशोथलक्षणः ॥ * ॥ विषय-
माह ।

“विषयः सविषप्राणिपरिसर्पणमृतथात् ।
दंष्ट्रादन्तखावातादविषप्राणिनामपि ॥
विस्मृतशुक्रोपहतमलवहस्त्रसंकटात् ।
विषहृत्तानिलस्यशीत् गरयोगावचूर्णनात् ॥
मृदुषलोऽवलम्बी च शोथो बहुरुजाकरः ।”
परिसर्पणं शरीरोपरि सञ्चरणम् । दंष्ट्रादिगुणो
क्ता दन्तावली । शौं ह इति लोके । दन्ता

श्रीयः

अथे भवाः । अविषप्राणिनामपौत्यनेन दंष्ट्रा
दन्तनखानां स्वभावादेव सविषत्वमुक्तम् । किन्तु
सर्पादिविषं मारकं भवति । अविषप्राणिनां
दंष्ट्रादिविषं शोथव्यघादिकरं भवतीति विशेषः ।
विषसूत्रे त्यादिविडायुपहतं मलिनञ्च यदस्त्रम्
तथा सहरः संमार्जनैः निःक्षिप्तो ध्रुवादिः तेषां
सम्पर्कात् । गरयोगावचूर्णनात् गरः संयोगजं
विषं तस्य योगो यस्य तेन वस्तुनावधूननात् ।
अवलम्बी लम्बमानः । अयमप्यागन्तुस्तथापि
सामान्यागन्तुजशोथचिकित्सातोऽस्य विशिष्ट-
चिकित्साभिधानात् पृथक् पठितः ॥ * ॥
यत्र स्थिता दोषा यत्र शोथं कुर्वन्ति तदाह ।
“दोषाः श्रययुर्मुहं हि कुर्वन्तामाशये स्थिताः ।
पित्ताशयस्था मध्ये तु वर्त्तन्तानगतास्वधः ॥
कृत्स्नं देहमनुप्राप्ताः कुर्युः सर्व्वसरं तथा ।”
ऊर्ध्वं उरःप्रभृत्यर्धं मध्ये पक्वाशयमध्ये । अथः
पक्वाशयादधः ॥ * ॥ उपद्रवनाह ।
“ज्ञासं पिपासा कर्त्तव्यं दौर्बल्यं ज्वर एव च ।
यस्य चात्रे रुचिर्नास्ति शोथिनं तं विवर्जयेत् ॥”
कष्टसाध्यत्वादिकमाह ।
“यो मध्यदेशे श्रययुः स कष्टः सर्व्वगश्च यः ।
अर्वाङ्गे रिरिभूतश्च यथोर्ध्वं परिसर्पति ॥”
मध्यदेशे उरःपक्वाशयमध्ये । सर्व्वगः सकल-
शरीरभवः । सर्व्वज इति पाठे सान्निपातिकः ।
अर्वाङ्गे अर्धनारीश्वराकारे । यथोर्ध्वं परिसर्प-
तीति पुरुषविषयम् । तथा च ।
“ऊर्ध्वगामी नरं पद्मगामधोगामी मुखत्
स्त्रियम् ।
उभयं वस्तिंसंजातः शोथो हन्ति न संशयः ॥”
ऊर्ध्वगामी मुखगामी । तथा च तन्मान्तरं ।
“पादप्रवृत्तः श्रययुर्नृशं यः प्राप्नुयान्मुखम् ॥”
इति ॥ स न सिध्यतीति शेषः । अधोगामी
पादगामी । तथा च तन्मान्तरं ।
“स्त्रीणां वक्त्रात् पदं याति वस्तिजश्च न
सिध्यति ।” इति ॥
उभयं नरं नारीश्च । अपरश्च ।
“अनन्योपद्रवकृतः शोथः पादसमुत्थितः ।
पुरुषं हन्ति वा नारीं मुखजो वस्तिजो हयम् ॥”
अयमर्थः । पादसमुत्थितः पादाभ्यामुत्थितो
मुखगामीति यावत् शोथः पुरुषं हन्ति स किं
विशिष्टः अनन्योपद्रवकृतः । शोफादन्ये व्याधयो
ऽतीसारश्चक्षुशः प्रभृतयः तेषामुपद्रवैः कृतः ।
तदुपद्रवेण जात इत्यर्थः । न अन्योपद्रवकृतः ।
अनन्योपद्रवकृतः । अर्थात् सहैतुभिरैव जातः ।
शोथव्याधिरैव तु पुनर्मुखजः मुखाज्जातः पद-
गामीति यावत् नारीं हन्ति । सोऽप्यनन्योप-
द्रवकृत एव । वस्तिजः इयं पुरुषं नारीश्च हन्ति
सोऽप्यनन्योपद्रवकृत एव ॥ * ॥ अथ शोथस्य
चिकित्सा ।
“शुष्कोपुनर्नवरं पञ्चमूलीयतं जलम् ।
वातिके श्रयथी शस्तं पानाहारपरिग्रहैः ॥ * ॥
पटोलत्रिफलादिद्विर्वाङ्गाद्यः सगुगुलुः ।

श्रीयः

हन्ति पित्तकृतं शोथं त्र्यणाञ्चरसमन्वितम् ॥ * ॥
सूक्चौरभाविताः कृष्णा पथ्या मूत्रेण वा युताः
योजिताः श्रमयन्त्याशु शोथं श्लेष्मसमुत्थितम् ॥
मित्रे मित्रक्रियां कुर्यात् सर्व्वजं सर्व्वमेव हि ।
विल्वपत्ररसं पूतं शोथणं त्रिभवे पिबेत् ॥ * ॥
शोथे त्वागन्तुं कुर्यात् सेकलेपादिशोतलम् ।
भक्तातक्षा हरिश्चोथं सतिता कृष्णसक्तिका ।
महिष्ठा नवनीतञ्च लेपाद्दग्धतिलान्वितम् ॥”
अत्र दुग्धं महिष्ठा एव । यत आह ।
“महिष्ठीक्षीरसंपिष्टैर्नवनीतसमन्वितैः ।
तिलैर्लिप्तः समं याति शोथो भक्तातकोत्थितः ॥
यष्टिदुग्धतिलैर्लेपो नवनीतेन संयुतः ।
शोथमारुस्करं हन्ति चूर्णैः शालदलस्य च ॥”
विषयशोथचिकित्सा तु विषचिकित्सायां द्रष्टव्या
न च सामान्यचिकित्सा ।

“पथ्या निशा भार्गव्यताग्निदार्ढ्यो-
पुनर्नवा दारु महीषधश्च ।
काथं प्रपीयोदरपाणिपाद-
सुखागतं हन्यचिरैश्च शोथम् ॥”
इति पथ्यादिकाथः ॥ * ॥

फलत्रिकोद्भवं काथं गोमूत्रेणैव साधयेत् ।
वातश्चे अथवं शोथं हन्याद्दृष्टव्यसम्भवम् ॥ * ॥
हृषीवदेवद्रुमनागरेण
दन्ती त्रिहृद्रूपणचूर्णकैर्वा ।
दुग्धं सुसिद्धं विधिना निपीतं
गीतं परं शोथहरं भिषग्भिः ॥”

हृषीवः वर्षाभूः ॥ * ॥
“किंशस्तुयार्कवर्षाभूर्निम्बकायेन शोथहृत् ।
गोमूत्रेणापि कुर्वन्ति सुखोष्णं नावसेचनम् ॥ * ॥
पुनर्नवा दारु शण्डो शिग्रुः सिद्धार्थकस्तथा ।
अन्धपिष्टः सुखोष्णोऽयं प्रलेपः सर्व्वशोथहृत् ॥
गुडार्द्रकं वा गुडनागरं वा
गुडाभयां वा गुडपिप्पलीं वा
कर्षाभिहृष्टा त्रिपलप्रमाणं
खादेन्नरः पचमथापि मासम् ॥
शोथप्रतिश्यायगलास्यरोगान्
सञ्जासकासारुचिपीनसादीन् ।
जीर्ण्वरार्थीपहृषीविकारान्
हन्यात् तथानान् कफवातरोगान् ॥ * ॥

विश्वं गुडेन तुल्यं हृषीवरसानुपानमध्यस्तम् ।
विनिहन्ति सर्व्वशोथं घनहृन्चण्डवापुरिव ॥ * ॥
कषानागरजं चूर्णं सगुडं शोथनाशनम् ।
आमाजीर्णप्रशमनं शूलनं वस्तिशोधनम् ॥ * ॥
गुडात् पलचयं श्राद्धं शुद्धैरं पलत्रयम् ।
शुद्धैरसमा कृष्णा लोहविट्टितलयोः पलम् ॥
चूर्णमेतत् समुद्दिष्टं सर्व्वश्रययुनाशनम् ॥”

इति गुडादिवटिका ॥
“मानककायकल्काभ्यां हृतप्रस्थं विपाचयेत् ।
पकजं हन्तं शोथं त्रिदोषश्च व्यपोहति ॥”
इति मानकहृतम् ॥

“शुष्कमूलवर्षाभूदाराक्षामहीषधैः ।
पक्वमध्यक्षनात्तैलं सशूलं श्रययुं हरिेत् ॥”